



EL
KYBALIÓN

EL KYBALIÓN

Les set lleis de l'univers



Grup Hypatia de Debat

La teva veu compta. la teva opinió importa.

Saviesa ancestral o invenció moderna

Que es el Kybalion ?

Un llibre publicat a Chicago, EUA, el desembre de 1908.

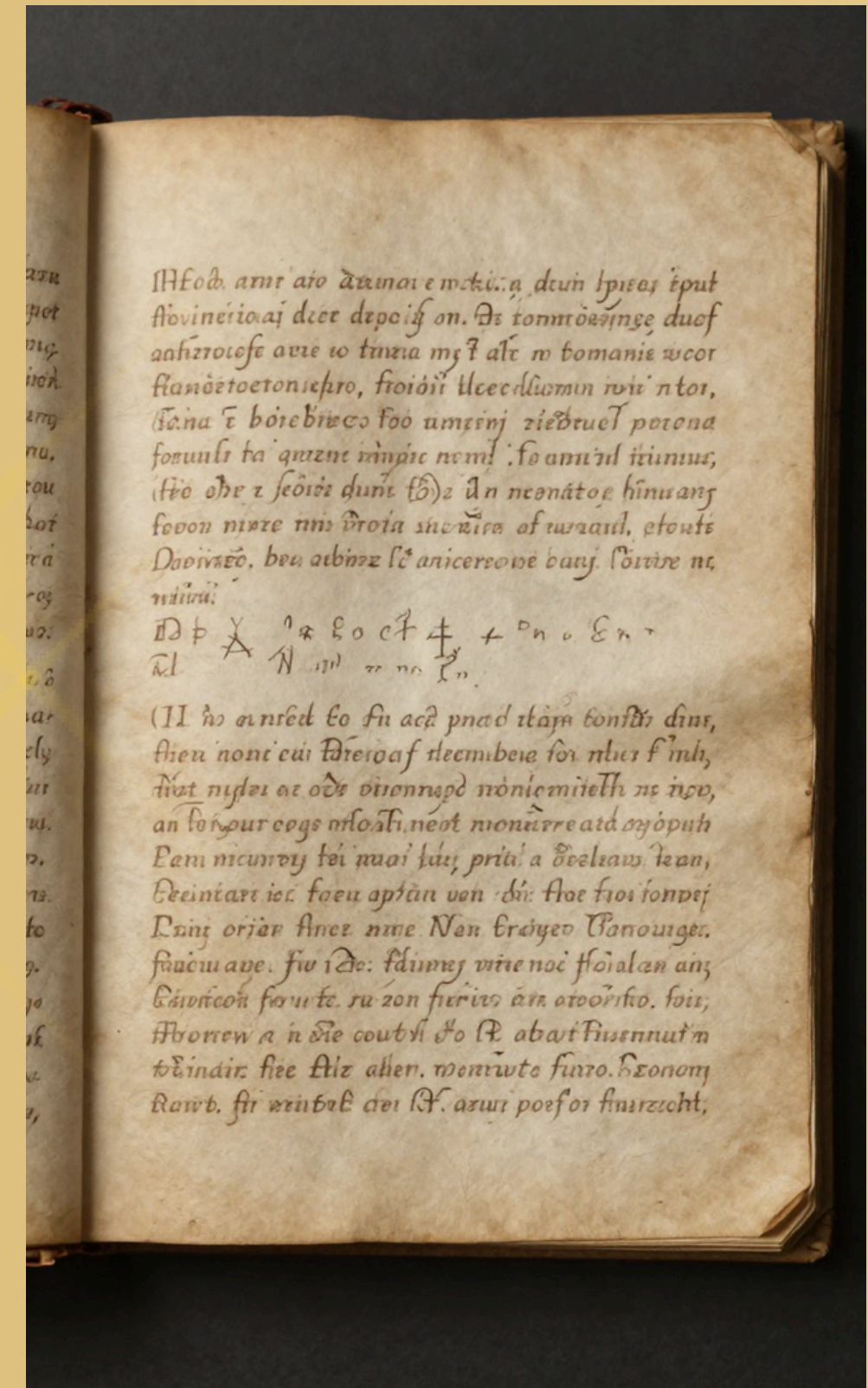
Firmat sota el pseudònim col·lectiu «Three Initiates» (Tres Iniciats), sense revelar identitats concretes.

L'autoria és atribuïda amb alta probabilitat a William Walker Atkinson, figura destacada del moviment New Thought, tot i que mai no va ser confirmada de manera oficial.



Què és el Kybalion?

Es presenta com una síntesi dels principis fonamentals actualitzats de la filosofia hermètica, adaptats al llenguatge i a les inquietuds del segle XX. Una tradició de pensament sorgida en el món grecoegipci de l'Antiguitat i vinculada a la figura d'Hermes Trismegist, personatge sincrètic associat al déu egipci Thot i al grec Hermes. El seu gran valor rau en el fet d'haver sintetitzat conceptes esotèrics complexos en una guia accessible.



Aclarim conceptes...

Que és l'Hermetisme

L'hermetisme neix en el món grecoegipci dels primers segles de la nostra era i es desenvolupa al voltant dels textos atribuïts a Hermes Trismegist, especialment el Corpus Hermeticum.

La seva preocupació fonamental és comprendre:

què és Déu o la realitat última;

què és l'univers i com funciona;

quina és la naturalesa de l'ésser humà;

quina relació existeix entre Déu, el cosmos i l'ésser humà;

i com pot l'ésser humà assolir un coneixement espiritual de la realitat.

Per tant, l'hermetisme és, sobretot, una filosofia espiritual i una concepció de l'univers.

Aclarim conceptes...

Qui és Hermes Trismegist,

No va ser, probablement, una persona històrica concreta.

És una figura llegendària que va sorgir de la unió de dues tradicions religioses:

Thot, déu egipci de l'escriptura, la saviesa, el coneixement i la màgia.

Hermes, déu grec relacionat amb la comunicació, la paraula i la transmissió del coneixement.

Els grecs van identificar Thot amb Hermes. D'aquesta fusió va sorgir Hermes Trismegist, l'«Hermes tres vegades gran» (Trismegistos).

A aquesta figura se li va atribuir una saviesa antiquíssima sobre Déu, l'univers i l'ésser humà.

Aclarim conceptes...

Què és el Corpus Hermeticum?

El Corpus Hermeticum és una col·lecció d'escrits filosòfics i espirituals elaborats en el món grecoegipci entre els segles II i III dC.

No és un llibre escrit per un únic autor.

Són textos i diàlegs diferents en què un mestre, identificat com Hermes Trismegist, transmet coneixements als seus deixebles.

Encara que els textos es van atribuir a Hermes Trismegist, no els va escriure ell.

Hermes Trismegist és la figura llegendària que representa la font d'aquesta saviesa.

Aclarim conceptes...

De què parla?

Fonamentalment, intenten respondre algunes de les preguntes més antigues de la humanitat:

Què és Déu?

Com es va originar l'univers?

Quin lloc ocupa l'ésser humà en el cosmos?

D'on prové la nostra consciència?

Quina relació existeix entre l'ésser humà i allò diví?

És possible assolir un coneixement superior mitjançant la transformació interior?

El Corpus Hermeticum és una tradició de filosofia espiritual que intenta explicar la relació entre Déu, el cosmos i l'ésser humà.

Aclarim conceptes...

Què és la Taula Maragda?

La Taula Maragda (Tabula Smaragdina) és un text breu atribuït tradicionalment a Hermes Trismegist i considerat un dels textos més importants de la tradició hermètica.

De què parla?

El seu missatge gira al voltant d'idees com ara:

La unitat de la realitat.

La relació entre allò que és a dalt i allò que és a baix.

La correspondència entre diferents nivells d'existència.

La transformació de la matèria i de l'ésser humà.

L'existència d'una realitat o principi que es troba darrere de les diferents manifestacions del món.

Aclarim conceptes...

Ocultisme

L'ocultisme és un concepte posterior i molt més ampli. La paraula prové d'occultus, «ocult», i fa referència a l'estudi o la pràctica de coneixements i forces que es consideren ocults a la percepció ordinària.

Dins de l'ocultisme històric trobem, per exemple:

Astrologia; Alquímia; Màgia; Càbala esotèrica; Tarot; Espiritisme; Rituals màgics; Societats iniciàtiques; Determinades formes d'endevinació.

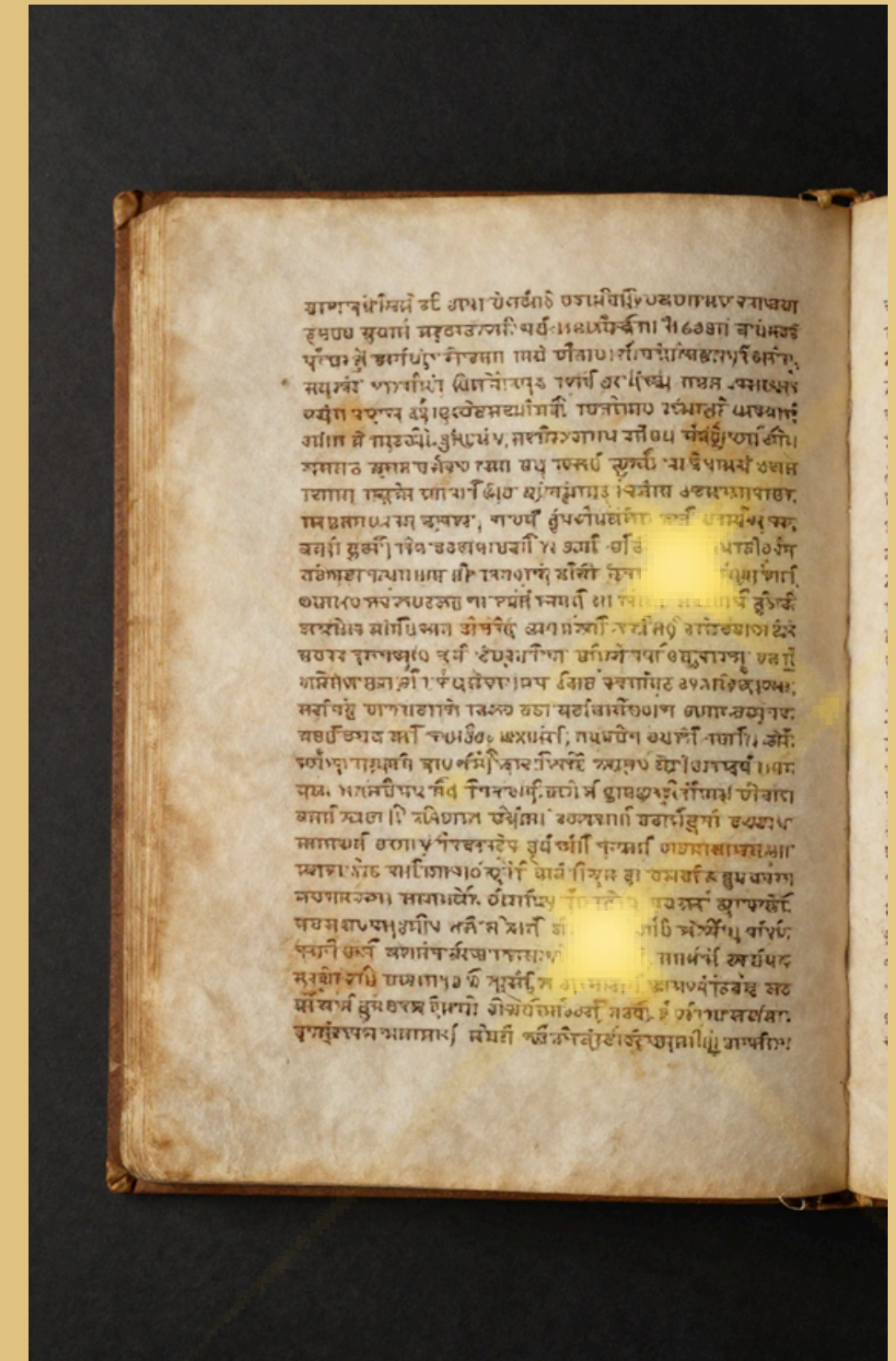
Per tant, l'ocultisme no és una doctrina. És més aviat un gran conjunt de tradicions, idees i pràctiques.

Què diu el Kybalion?

El Kybalion proposa principalment set principis que, segons els seus autors, explicarien el funcionament de l'univers i la realitat.

Però la pregunta que continua sense resposta és:

Són realment lleis universals, principis filosòfics o una interpretació esotèrica de la realitat?



1. Principi del mentalisme

“TOT és MENT; l'univers és mental.”

Sosté que la realitat última que subjau en tota la matèria i l'energia és una ment infinita i vivent (“el Tot”).

Això planteja immediatament una qüestió filosòfica molt interessant:

La consciència és un producte de la matèria o la matèria és, d'alguna manera, una manifestació de la consciència.



1. Principi del mentalisme

“TOT és MENT; l'univers és mental.”

Tot el que existeix va començar com una idea o pensament.

La realitat que experimentem exteriorment és el reflex del nostre estat mental interior.

Tot el que l'ésser humà ha construït (una ciutat, un llibre, un sistema polític o una obra d'art) va ser primer una pensada invisible en el cervell de algú. Sense la idea prèvia, l'objecte físic mai no s'hauria materialitzat.



2. Principi de correspondència

“Com és dalt, és baix; com és baix, és dalt.”

Estableix una analogia directa entre els diferents plans d'existència (físic, mental i espiritual).

Permet comprendre fenòmens complexos i invisibles observant les manifestacions visibles de la natura, mostrant que les mateixes lleis regeixen tant en el microcosmos (l'individu o l'àtom) com en el macrocosmos (l'univers).



2. Principi de correspondència

“Com és dalt, és baix; com és baix, és dalt.”

Existeix una harmonia entre els diferents plans (físic, mental i espiritual).

Els mateixos patrons que veus a gran escala es repeteixen en lo més petit.

Per exemple, la manera en què els planetes giren al voltant d'un sol s'assembla a com els electrons orbiten al voltant d'un nucli atòmic, o com la xarxa de galàxies de l'univers té una forma gairebé idèntica a la xarxa de neurones del cervell humà.



3. Principi de vibració

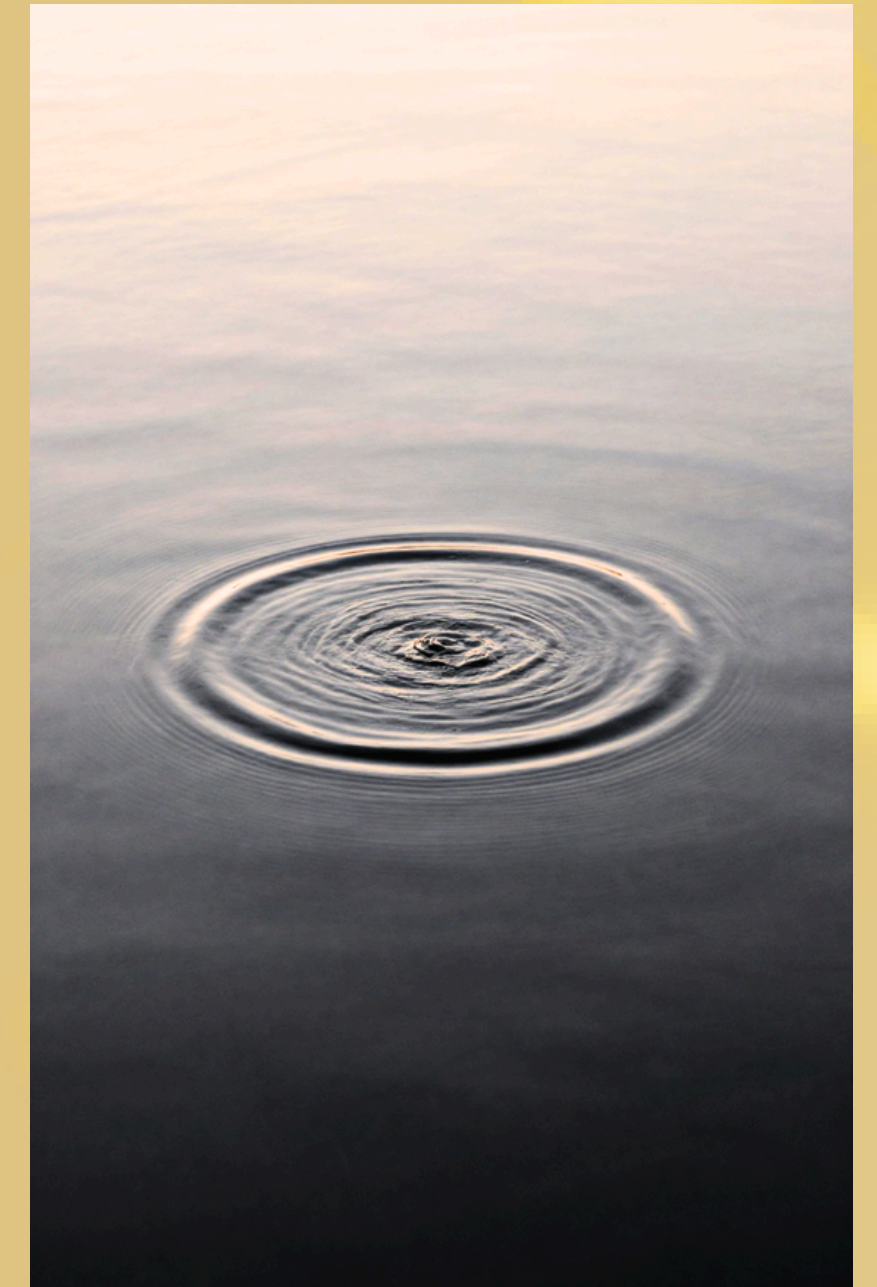
“Res no està immòbil; tot es mou; tot vibra.”

Tot està en moviment i les diferències entre les coses es deuen a diferents graus de vibració.

Des d'aquesta perspectiva, la matèria, l'energia, la ment i l'esperit serien diferents estats o graus de vibració.

La diferència entre allò dens (una pedra) i allò subtil (un pensament o l'esperit) rau en la rapidesa o la lentitud de la seva vibració.

Res no roman completament estàtic: tot està en moviment i transformació.



3. Principi de vibració

“Res no està immòbil; tot es mou; tot vibra.”

Res a l'univers és estàtic. La diferència entre la matèria, l'energia i l'esperit és simplement el seu nivell o freqüència de vibració.

Tot és energia en moviment: Els objectes que semblen completament sòlids, com una pedra o una taula, estan formats per àtoms i partícules subatòmiques que giren i vibren a una velocitat altíssima. La immobilitat absoluta no existeix en la natura.

Les emocions i els pensaments també tenen la seva pròpia freqüència.



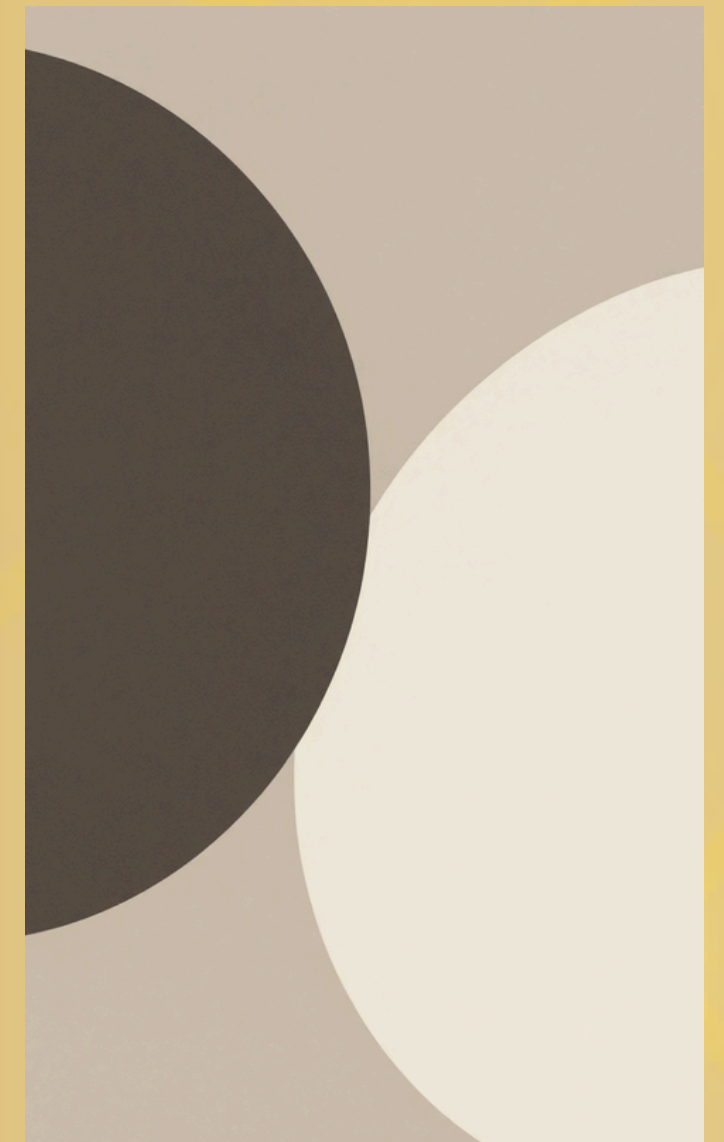
4. Principi de polaritat

“Tot és doble; tot té dos pols; tot té el seu parell d’oposats.”

Explica que els oposats són idèntics en la seva natura, però diferents en grau.

Per exemple, la calor i el fred no són dues coses distintes, sinó graus d’una mateixa escala tèrmica; l’amor i l’odi són manifestacions d’una mateixa energia emocional.

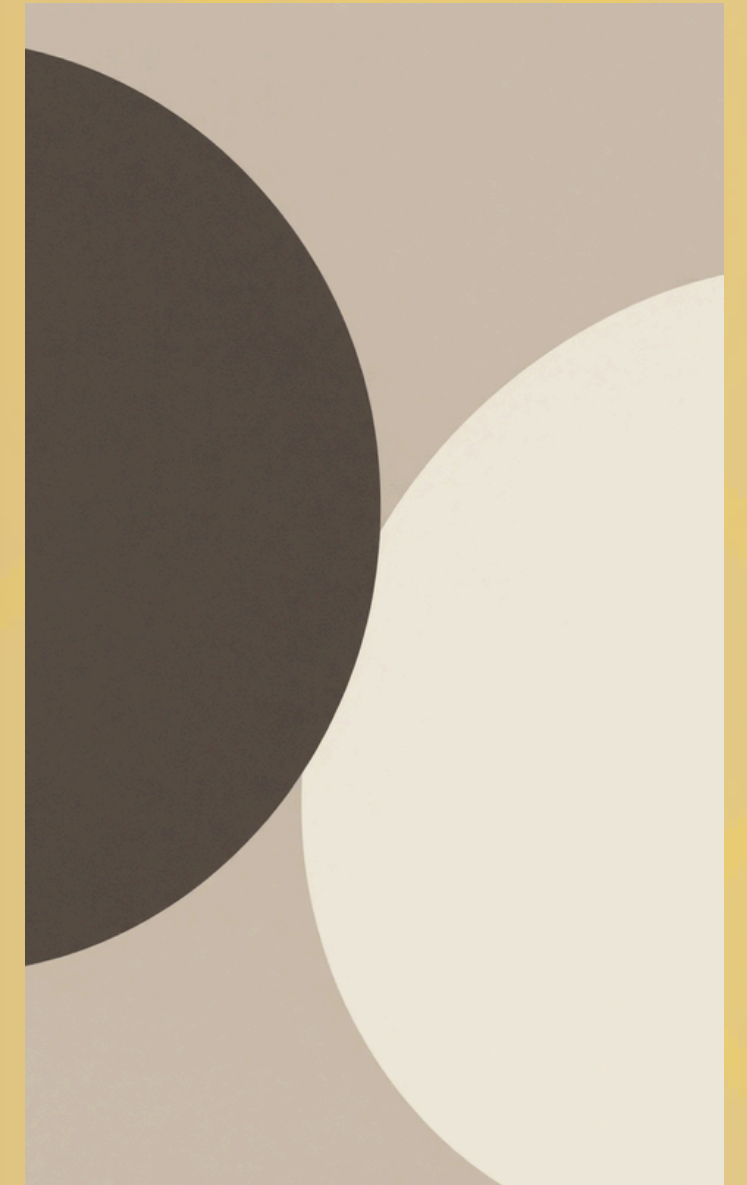
Aquest principi permet “transmutar” un estat mental en el seu oposat ajustant-ne el grau.



4. Principi de polaritat

“Tot és doble; tot té dos pols; tot té el seu parell d’oposats.”

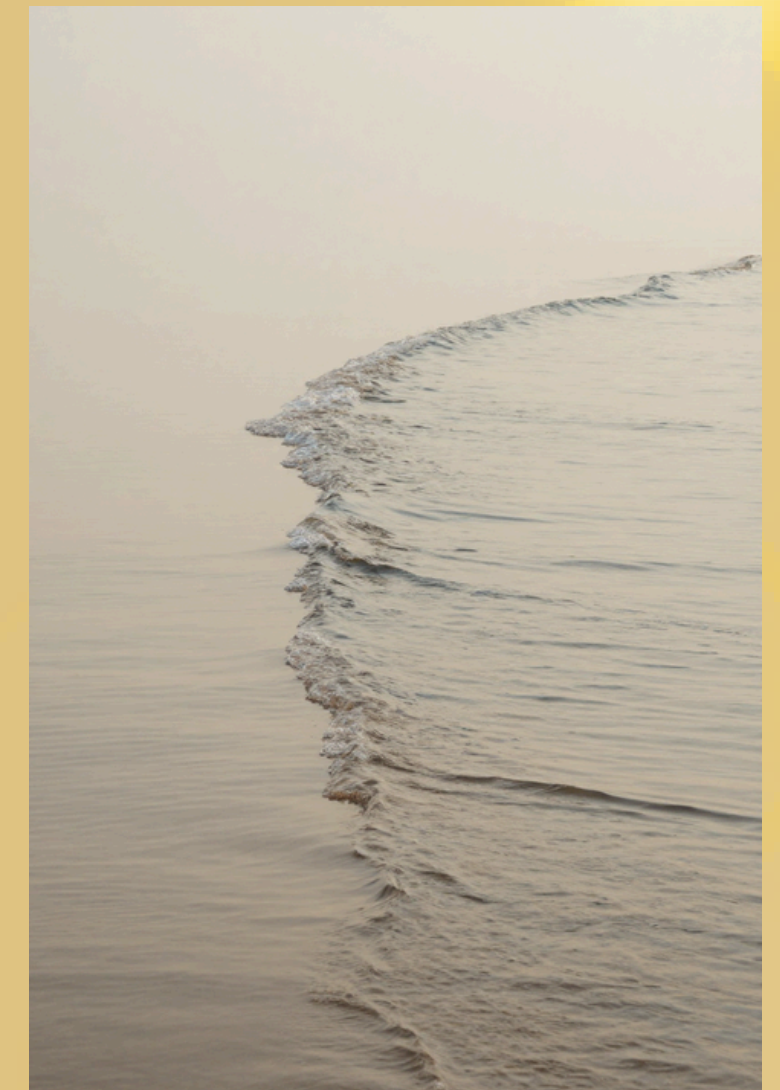
Els oposats (com l'amor i l'odi, o el fred i la calor) són en realitat la mateixa cosa, només que en graus diferents. El fred i la calor no són dos elements separats, sinó termes que fem servir per mesurar la presència o absència d'una mateixa cosa: la temperatura. El mateix passa amb el llum i la foscor (la foscor és només l'absència de llum) o amb l'amor i l'odi (són la mateixa energia d'afecte/atenció, però en graus i direccions opostes).



5. Principi de ritme

“Tot flueix i reflueix; tot té els seus períodes d’avanç i retrocés; tot ascendeix i descendeix.”

Tot flueix cap a dins i cap a fora; tot té les seves marees; totes les coses pugen i baixen; el moviment pendular es manifesta en tot. Tot està sotmès a cicles i oscil·lacions. Dia i nit, activitat i descans, creixement i decadència, expansió i contracció... Tot té moments d’avanç i retrocés, de pujada i baixada.

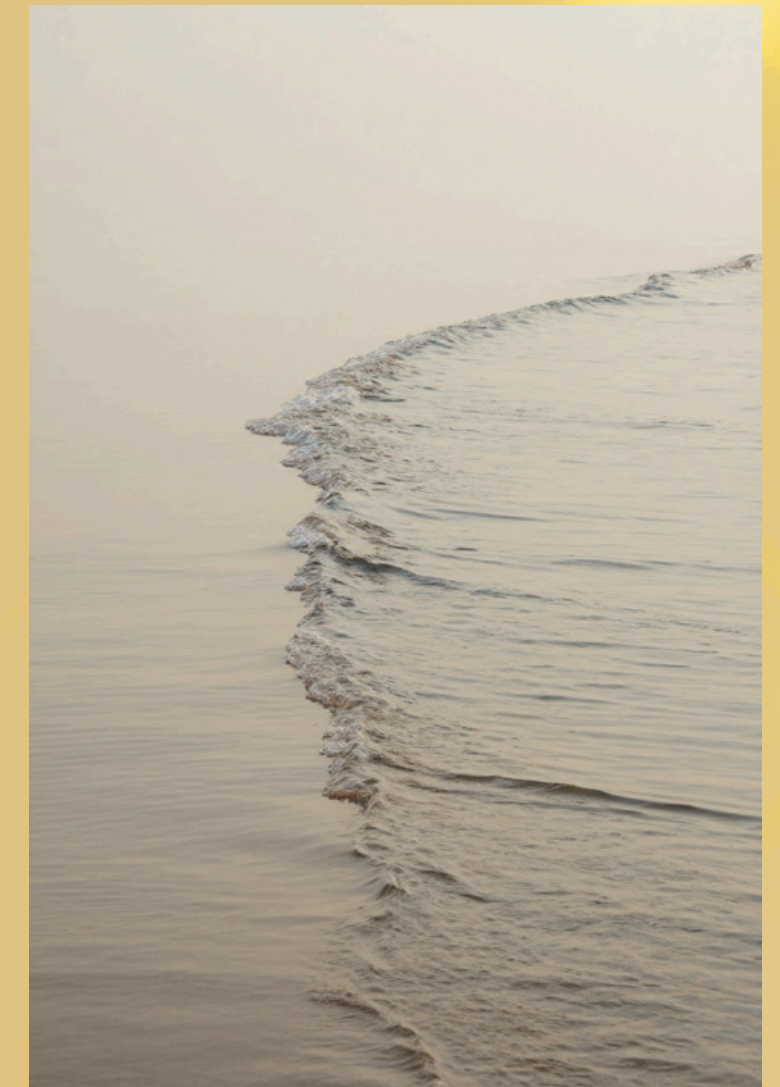


5. Principi de ritme

“Tot flueix i reflueix; tot té els seus períodes d’avanç i retrocés; tot ascendeix i descendeix.”

La vida funciona com un pèndol. A cada moment d'avanç el segueix un de retrocés, però pots aprendre a no deixar-te arrossegar pels moments baixos.

Després d'un període d'alta activitat o expansió, sempre ve un temps de repòs, reflexió o reculada. Intentar que tot sigui sempre un ascens continu va contra la mateixa llei natural.



6. Principi de causa i efecte

“Tota causa té el seu efecte; tot efecte té la seva causa; tot ocorre d’acord amb la llei.”

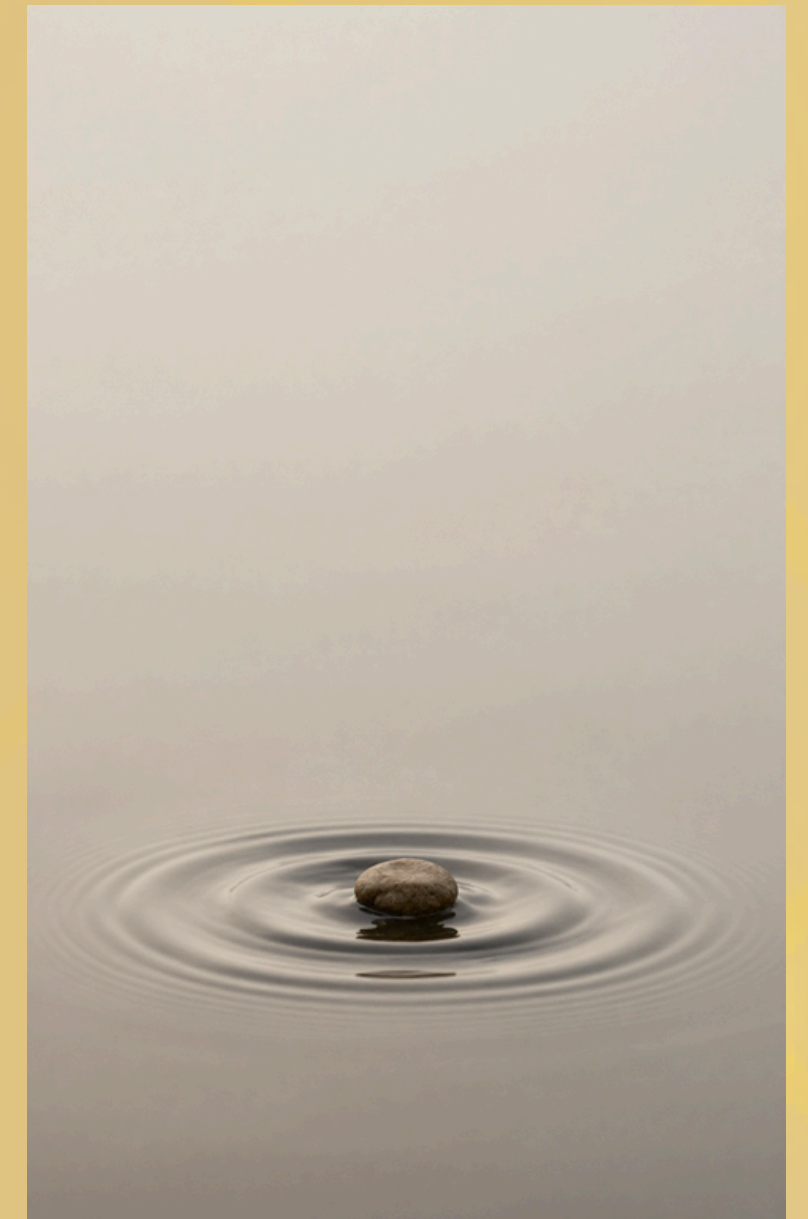
Res no succeeix completament per atzar.

Tot esdeveniment seria conseqüència de causes anteriors i, al seu torn, produiria nous efectes.

L’atzar o la sort no existeixen com a causa real, sinó com a nom per a lleis que no comprenem.

Res no escapa a la llei de la causalitat.

Per això es considera important comprendre les causes que actuen sobre nosaltres per poder-hi intervenir conscientment.



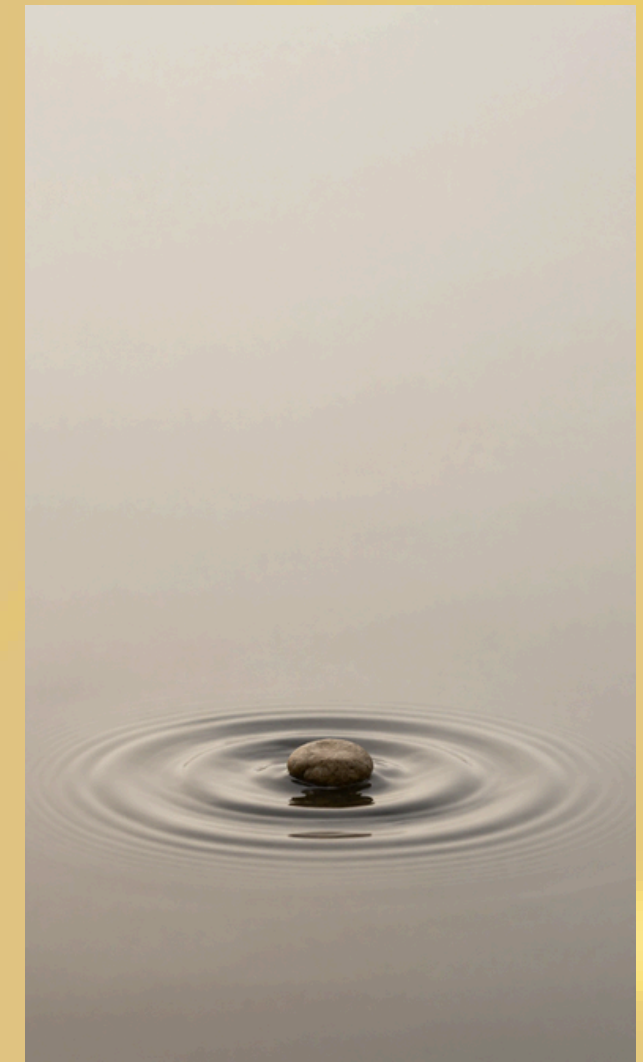
6. Principi de causa i efecte

“Tota causa té el seu efecte; tot efecte té la seva causa; tot ocorre d’acord amb la llei.”

La casualitat és només ignorància:

El que en diem "sort", "atzar" o "casualitat" és simplement el nom que li donem a una llei que encara no hem après a reconèixer o a mesurar.

Cada fet, des del moviment d'una fulla fins a una decisió personal, està connectat amb una cadena infinita de causes i efectes previs.

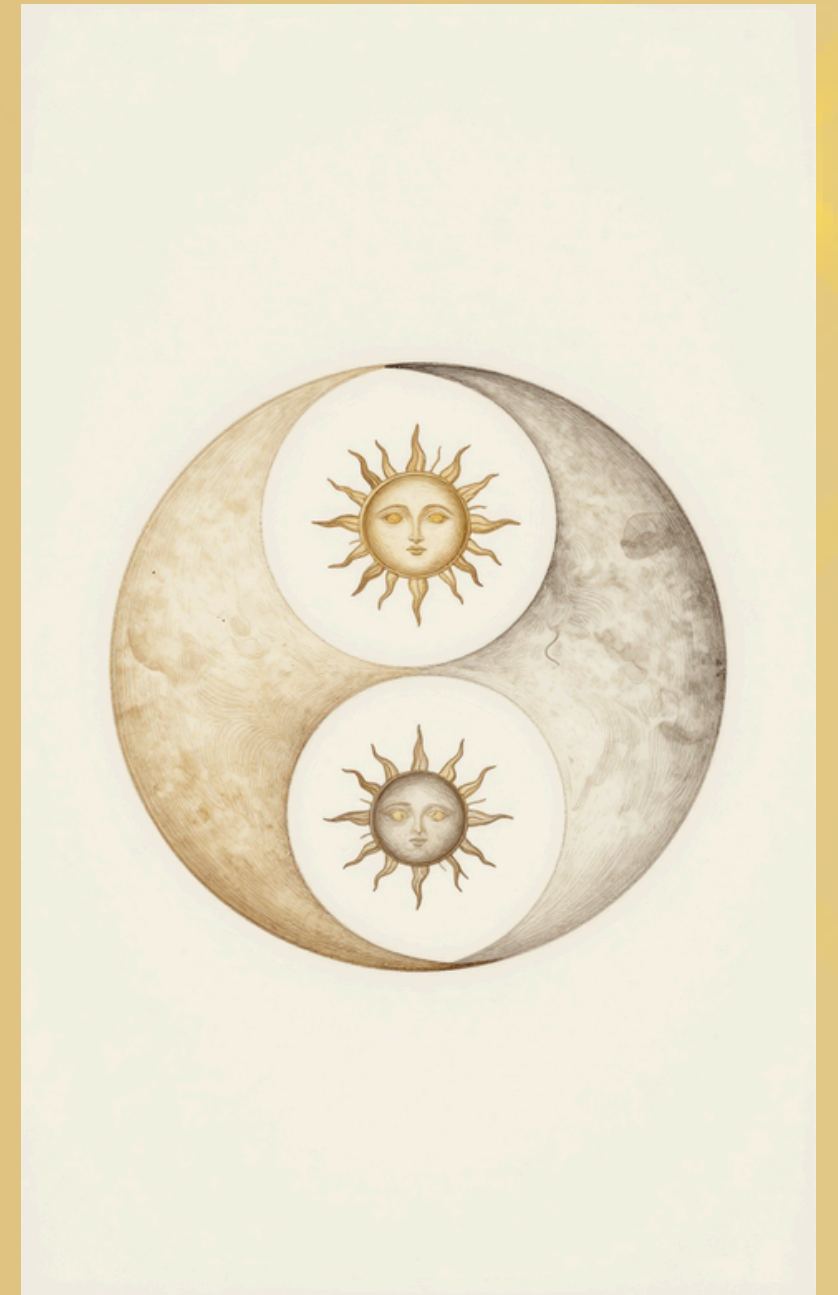


7. Principi de gènere

“El gènere existeix en tot; tot té els seus principis masculí i femení.”

Distingeix el gènere del sexe biològic.

El masculí representa el principi actiu, projectiu, creador i voluntari; el femení representa el principi receptiu, integrador, gestador i assimilador. Tota creació, en qualsevol pla (físic, mental o espiritual), requereix l'acció combinada i equilibrada d'ambdues energies.



7. Principi de gènere

“El gènere existeix en tot; tot té els seus principis masculí i femení.”

Cada individu conté totes dues energies a la seva ment. El costat femení genera noves idees, imatges i desitjos; el costat masculí pren la decisió, s'enfoca i fa els passos concrets per materialitzar-los.

Quan aprens a equilibrar la teva capacitat de sentir i concebre amb la teva capacitat d'actuar i executar, aconsegueixes la veritable creativitat i plenitud.



Una reflexió final:

Quan parlem de textos antics com la Bíblia o els escrits hermètics, hem de recordar que en cap dels dos casos podem saber amb absoluta certesa qui va escriure cada text, quines parts provenen d'una tradició anterior o com van ser modificats i transmesos al llarg del temps.

Hem après a considerar uns textos com a veritables i d'altres com a falsos, condicionats per la tradició religiosa, cultural i social .

Potser l'error és acceptar o rebutjar una idea simplement perquè una autoritat ens diu que ho hem de fer.

El dubte no hauria de ser un enemic del coneixement, sinó el punt de partida per buscar-lo.

Cadascú ha de poder explorar aquestes idees lliurement i decidir.

FI